

A GYILKOSOK SZABADLÁBON-

szabálytalan sorok az egy éves katasztrófa után

A gyilkosok szabadlábbon. A vonat zakatol, mint akkor, mielőtt...

Mint most, miután...

A híd átvezet már a patakon. De addig hosszú volt az út.

Egy év telt el. Tele könnyel, szenvedéssel. És a megújulás hitével

A megújulásért tenni akarókkal és tevőkkel.

Szépen faragott híd vezet át a halálból az életbe. És visszafelé a halál emlékéből a reménybe.

De a halál birodalmából is vissza az emlékezésbe. Egy parkba, amely a halálélményt őrzi és a halottak emlékét.

A vonat újra zakatol a hídon túl. Fújtat egyet vagy sikolt egy nagyot. Hosszan, elnyújtva, mint a szenvedés. Mint az öröm, amely virágporait hinti újra.

A ledőlt házak és eltűnt életek helyén emlékező harang szól. Nevek egy táblán. Kilenc halott. A legdrágábbak, a legszerencsétlenebbek.

A gyilkosok pedig szabadlábbon.

Akik fentről néznek vissza a szentek honából, megbocsátottak-e már? Mert itt lenn töménytelenül sok a könny.

Egy zagytározó, mely átszakad és szabadlábbon a gazdák.

Az operatőr derékig vörösiszapban forgatja a filmkockákat. Egy kutya a kocsí tetején küzd az

árral. Már nyakáig ér a lúgos lötty, a halál folyadéka. Onnan, a gazdátlan tározóból. A gazdák szabadlábbon. A kutya feladja. Beleveti magát az égető zagyba. Pár pillanat és elmerül. Ennyi volt. A gyilkosok meg szabadlábbon. Jobb demokráciákban már csak ezért láncra verve viszik a börtönbe a bűnösöket.

Nálunk nincsenek rács mögött gyilkosok ezekből. Más gazemberek is szabadlábbon röhögnek szembe. Fenyvegetőzve.

És még a kilenc életről nem is beszéltünk.

Az operatőrért helikopter jön. Lekapják a hátáról a bőrt és a megégett lábaira borítják.

A gyilkosok meg szabadlábbon.

A földön a harang, még nem emelték fel. De október 4-én megszólal. Ajkán is hallják majd, meg Devecserben és fenn a dombtetőn, ahol új lakótelepen élnek már a megraboltak, a legyilkolásra kiszemeltek.

Nem lehet indulat nélkül beszélni, mert akkor cinkos lenne e sorok írója is. Cinkos, a gyilkosok cinkosa. Formázhatod, olvasó így is, úgy is, hogy csak a véletlen műve, meg csak a természet katasztrófája, de te is tudod, levágtak 9 embert, mint a disznókat szekerce helyett tüzes vízzel. S ez nem lehet felmentés egyetlen bűnösnek sem. Kilakoltatott százak, derékba tört életek szemben a profittal, a dollár milliárdokkal. A milliárdos MAL-lal.

A Vancouver szigetén élő kanadai magyarok, a Victoriai Magyar Társaskör tagjai összegyűjtötték a pénzt, hogy elvigyem a szerencsétlen sorsú magyarokhoz. Sokan azt mondták, már mindenki megkapott mindent. Azt hittem felesleges a menetelés négy órán át Egerből Devecserig. Megtöltve a csomagtartót az Árvai pincészet boraival, hogy már csak vigadni fogunk. De nem vigalom volt az a nap a katasztrófa helyszínén.

És nem volt minden együtt: lakás, öröm és az ember. Sok a panasz, sok a kisírt szem.

A régi házak helyén pusztaság. Az elhordott, vörösiszappal szennyezett föld helyére lassan beköltözik majd az élet.

Árva kereszt őrzi a régi álmokat. És egy-egy fa. A többi beleálmodják az Ajkán menedéket kaptak. A devecseri és kolontári lakópakban házhoz jutottak. Makovetz Imre utolsó lenyűgöző munkája. Világos kedvű, életfás, régi magyar kultúra gyökereiből kinövő csodás alkotások sora. Öröm látni.

Öröm betérni.

Csak a falak közül nem jön a győzelmi ének. Csendesen szomorú magyarok lakják. A gyilkosok meg szabadlábbon valahol a Bali szigeten vagy a Bahamákon. Ákom-bákom.

Iszunk egyet Árvai Sándorék egri borából, hogy kiszakadjunk a szomorúságból. Ékes József a tájat tenyerén hordja. Nem csak azért, mert a nemzeti oldal Ajkán született politikus, de azért is, mert az ő lelkét is elöntötte az ár. Az ő táját, a sajátjait. Ezért emeli magasra a parkkal, a személyes jelenléttel, a lakóparkkal. Nem tud könnyek nélkül beszélni. Egy ember áll előttünk. Most nem csak politikus. Először is ember.

A polgármester elnézést kér. Áramot kell adni a munkásoknak. Húzza a kábelt és lassan beindulnak a gépek. A két politikus életet lehel a tájba.

Forognak a gépek. Szépül a táj. De ezt megtartjuk mementónak!- szól még oda a polgármester. Ezt a rogyadozó épületet. Mert emlékeznünk kell, milyen magasan szégyenítették meg az alacsonysorsú embereket egy éve.

Ezért szeretné e sorok írója, ha a bűnösöket a gyilkosokat néven neveznék. Mert Nagy Gáspártól kölcsönözve: a gyilkosokat néven kell nevezni!

Szíki Károly---Hang Szóró

